

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

Epistola Pasquilli Romani ad Marforium Romanum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](#)

EPISTOLA PASQVILLI ROMANI AD MARFORIVM ROMANVM.

Pasquillus Marranus

exul Romanus

Marforio Romano

5 quondam collegæ suo

.S.

Satis te credo, Marfori, ex Ciro communi amico nostro intellexisse, quare dulce patriæ nostræ solum relinques, exul factus, in Hispaniam primum, deinde in varias nationes oberraverim; verum ubi non bene audieris caussas mei discessus, breviter repeto: quod scilicet duodenarius Cardinalium numerus minima etiam sacerdotia deglubentium in immensum excreverit crescitur in dies; et quod pro ædificio templi divi Petri totus fere Christianus orbis indulgentiarum mulso exhaustus est; tertio quod dulcissima illa et gratissima Pontifici triginta Cardinalium creatio, ex qua quingenta ducatorum milia conflata sunt, Francis-
15 cum Urbinate e sede ducali propulerit; et demum annatarum frequentia, contra Turcas primum excogitata, iam vero in proprium lucrum versa me item exulem coegit, prout de singulis latius Ciro nostro exposui. Verum non minus video te severissimum huiusmodi Romanensium traditiuncularum censorem, quod vel epistola tua ad Germaniae principes nuper in Augustensi conventu collectos edita
20 facile probat. O quam fidus es, Marfori, Germanicæ nationis persuasor. edidit in lucem et Cirus noster eiusdem gentis gravamina, opusculum scitu dignum; sed omnium que hoc pertinent unicum scopum strenuissimus ille Februm satyricus exorrecta fronte attingit, ita ut pene nihil sit ab eo non salubriter taxatum. Spero subinde his nostris exhortationibus omnia in pristinum statum
25 successura. accedit quod et nuper Carolus rex omnium potentissimus, totius

² Marra Latine et Romanice est Karst, Haude, *Marranus* itaque idem significat quod Germanice Karsthans. nam nihil ad hoc nomen pertinere puto quod Itali Hispanique proditorem, execrabilem, bannitum, Iudæum sine conversione baptismam suscipientem, *marrano* vocant. ³ Marforii cum Pasquillo frequentissimo litterarum commercio coniuncti socii nomen, a Martis foro deductum, notum est. ⁷ Cyro 2.3. (*ut ubique y.*) ¹⁰ duoden.] Tot scilicet Christi discipuli fuerunt. sed XIIIII cardinales iam sœc. VIII. fuerunt; concilium Basiliense non plus quam XXIIIII esse voluit; Sixti V. constitutio numerum LXX statuit. ¹¹ deglubantium 1. ¹³ immo unius et triginta. ¹⁶ excog.] immo, longe ante. ¹⁹ epist.] Exhortatio ad principes ne in decimæ præstationem consentiant, a. 1518. evulgata et a nobis repetita Hutt. opp. V. p. 168. sqq. cuius auctorem Fridericum Fischerum fuisse opinor. ²¹ gravamina] Puto h. l. non Wimpfelingiana indicari, sed sub Ciri nomine Cro-
tum Rubianum intellegi. ^{22.23} satyricus] Huttenus.

huius summæ severissimus vindex, ex Hispanis in Germaniam concesserit, cum quo et ego transfretavi. Is una cum fortissimis etiam principibus (ni fallor) has in Christiano agro pestes eradicabit omniaque subvertet aut in melius reformabit: nam curiosus alioquin ego multa ex aulicis demulceo, compertumque habeo omnes id votis expetere, ut Christianus floreat amor catholicaque, non 5 Romana tantum, crescat ecclesia. Sic facile, Marfori, communi dolori nostro ac reipublicae Christianæ consuletur. Verum, o cœlum, o terra, quantum theologastri nostri, ne id fiat, resistunt, inexplicabili et excœcale eorum avaritiae metuentes. Hoc palam est omnibus, quot tragedias moverint Tacellanae pravitatis inquinatores, quot tandem et Magistri nostri, eiusdem farinæ professores; 10 insurgunt nunc Minoristæ, omnium minimi, ovili tegmine apparentes, ac maximi primique triumphatores fieri cupientes: valde his condoleo, quum ipsi sibi non vocati cornua erigant: æstimo tamen non communi eorum voto Ainfeldensem ita ainfeldialiter, vel secundum doctorem subtilem, quo melius capias, also *einfältig*, rem attigisse, sic nec cæteros qui evangelicis tubis mare minantur ma- 15 gnum et nescio quot execrationes: o Christe, quot ex tuis oviculis tuo precioso sanguine redemptis in hoc pelago suffocatae sunt! quas etsi bis octuaginta ducentorum milia subdola mendicitate conflarent, non possent recuperare; duos galeros vel etiam secundum fori competentiam comparare possent. His iterum venenis, Marfori, succurrere volens supplicationem ad sanctissimum dominum no- 20 strum Papam edidi, qui horum caput est, quantum ipsi volunt (in reliquis etiam hunc in mare magnum proiciunt) ut dignetur sua sanctitas huic theologistarum et maxime garrulis sophistis (qui ea quæ evangelii sunt, pro eorum libidine torquere penitusque evertere nituntur) errori mederi, quam tibi his nostris literis introclusam transmitto. hanc quo citius poteris signandam, ut moris est, præ- 25 sentare velis ac desuper Pontificis sententiam petere; quam vel ex hoc uno (me iudice) facile obtinebis, quod Florentini fere omnes Gallicas iam caussas, et quidem magno concilio tractent, maxime ubi utrisque periculum imminere propiciant, de sacris literis alias minimum quid cogitantes. Fac ergo diligens sis sollicitator, item et procurator, in re tam seria, et quid efficeris quantocius 30 rescribe: nam Tacellani rubei ac grisei Alfeldiani eorumque pallidi suggillatores ægre finem expectant. Vale. Cirum et Vadiscum, viros ut integros, sic mili amicissimos, verbis meis salvos exopta. Antverpiæ penultima mensis Junii, Anno M.D.XX.

⁹ nisi de Tezelio (cf. p. 508. v. 13.) hæc accipienda sunt, Tacellananum 'rubeum' (cf. v. 31.) puto Longopolitanum esse, eiusque pravitatis inquinatores esse Petri Schade Mosellani adversarios, Ioannem Cellarium, Lipsiæ Hebraicarum literarum professorem eiusque conlegas. De hoc iurgio ex disputatione Lipsiensi enato cf. Seidemann Die Reformationsezeit in Sachsen von 1517 bis 1539. Drsbd. 1846. 8°. S. 28. f. ¹⁰ Mag. n.] Lovanienses et Colonienses. ¹¹ Minoristæ] Lipsienses, Alveldiani, commilitones Augustini Alveldi Franciscani, qui 'super apostolica sede' contra Lutherum 'ainfeldialiter' scripserat. Cf. Seekendorf de Lutherismo. 1692. fol. p. 106. sq. ¹². Estimo 1. ¹⁵ einfältig *edd.* ¹⁸ millia 2. 3. ^{18. 19} gal.] cardinalatus. sec. f. comp.] vel si tantam pecuniam dare deberent quantam sibi competere diceret curia. ²⁰ S. D. N. *edd.* ²⁴ nitunrnr 1. ²⁷ cau- sas 2. 3. ³⁰ quantotius 1. quantocyus 2. ³¹ rubei] Pungitur puto Ioannes Rubeus Longopolitanus Franco, Cellarii adversarius, Eckii laudator. Cf. Seidemann *supra* cit. et Luthers Briefe von de Wette I. p. 336.